

الحمد لله الذي جعل النّصرة في حكمته البالغة ...

حضرت بهاء الله

نسخه اصل فارسی

از الواح حضرت بهاء الله - بر اساس نسخه موجود در "کتابخانه آثار بهائی" در مرکز جهانی بهائی
- شماره ۳۵

بسم ربنا الأعظم الأقدم العلیّ الأبهی

الحمد لله الذي جعل النّصرة في حكمته البالغة و امر بها كلّ البریة الذين آمنوا بالله مالک الأحديّة أنّه هو الذي رفع بفضله حكم السّيف و وضع مقامه حكم البيان الذي به تضوّع عرف اسمه الرّحمن بين الامكان تعالى ربنا الذي لا يوصف بما عند العلّماء و اهل العرفان نعيماً لمن تمسّك بما امر به في كتاب الله مالک الأديان و تبّاً لمن نبذ الحكمة و البيان و اخذ بأهوائه ما منع عنه في الزّبر و الألواح و طوبى لمن قام على نصرة امر ربّه بالأخلاق و الأعمال يشهد الخادم أنّه من اهل الفلاح في كتاب الله مرسل الأرياح و الحمد لله الذي انزل من قلبه الأعلى ما انجذب به المخلصون في ملكوت الانشاء و انزل لمحبيه ما طارت به الأرواح

و بعد قد فاز الخادم بما ارسلته من قبل كأنّ به فتح باب السّرور فلما قرأت و عرفت و علمت قصدت المقام المحمود و عرضته تلقاء عرش ربنا العزيز الودود اذا نطق لسان العظمة بما عجّزت عن ذكره الأقلام و النفوس و انزل لكل اسم كان في كتاب حضرتك ما فاحت به نفحات العناية بين السّموات و الأرض يشهد بذلك لوح الأحباب الذي انزله الوهاب و ارسله اليك لتقرأ و تلقى على الذين اقبلوا الى الأفق الأعلى و فازوا بالاستقامة الكبرى لعمر المحبوب لا يعادله شيء عمّا خلق في الأرض و السّماء يشهد بذلك مالک الأسماء الذي استوى على العرش في هذا المقام الكريم فلما كنت مشغلاً بتحرير هذه الورقة احضرني محبوب العالم و قال جلّ كبريائه و عزّ بيانه

بنويس بجناب عندليب يا عندليب باين كلمه محكمه متقنه جامعه مباركه كه از افق سماء كتاب الهی مشرق است ناظر باش و جميع را بآن وصيت نما كه شايد بيقين كامل بدانند كه نصرت امر الهی بسيف و جدال و نزاع و فساد نبوده و نيست و آن كلمه مباركه اينست كه در صحيفه حمرا از قلم اعلى ثبت شده قد رفعنا حكم السيف و وضعنا مقامه حكم البيان طوبى لأهل العرفان الذين تمسكوا بما انزله الرحمن في الكتاب مع اين كلمه محكمه متقنه مشاهده ميشود كه بعضی تا حين در شك و ريبند و باوهامات نفسانيه در تفسير كلمه نصريه مشغولند قل ما لكم لا تفقهون و لا تشعرون انا وصينا الكل بالرفاهة و الشفقة و العناية طوبى لمن فاز بمراةى و ويل للغافلين گویا اراده خود را مقدم بر اراده حقّ ميشمارند و یا آنچه از ملكوت بيان نازل آن را مزاح میدانند و یا نعوذ بالله حقّ را عاجز و ضعیف مشاهده میکنند قل ويل لكم انه هو القوىّ القدير انه

ORIGINAL

هو العزيز العظيم أنه هو الغالب الحكيم أنه هو القاهر فوق خلقه و هو بكل شيء عليم فاسأل الله بأن يؤيد أحبائي على الأعمال الحسنة والأخلاق المرضية وما حكم به كتاب الله الناطق العليم الخبير امروز روز دیگر است و سماء دیگر مرتفع و بحر دیگر موج بقبل و بعد قیاس نشده و نخواهد شد بگو امروز آفتاب جود موجود و بحر عنایت امام وجوه در این هواء روحانی باجنحه روح حرکت نمائید و از کدورات و اشارات و غبارهای حوادث روزگار خود را فارغ و مجرد و مقدس دارید پره‌های بگل آلوده لایق طیران نبوده و قابل صعود نه یا عندلیب بگو امروز قلب منیر باید و صدر منشرح و بصر حدید شاید آنچه شنیده‌اید بگذارید و از آنچه می‌بینید حکایت نمائید انسان را شئون انسانیّت لازم فاه آه الفاظ حمل این معانی ننماید و قلم خود را از مترجمی عاجز مشاهده کند الأمر بید الله مالک یوم الدین الحمد له أنه ينطق بالحقّ و هو ارحم الراحمین یا عندلیب آنچه بعد حاضر و جناب اسم جود علیهما بهائی از رسائل ارسال داشتی در ساحت اقدس عرض شد محض فضل حیا و میتاً مخصوص جمیع نفوس مذکوره آیات بدیعه منیعه نازل و ارسال شد انشاءالله بآن فائز شوند ذکر الله حیوة للأموات و عنایة للأحباء قدر این فضل را بدان و بشکر و حمد الهی ناطق شو طوبی للسانک بما انشد و لقلبک بما انشا و لفکرک بما ظهر منه ابکار العرفان فی ثناء الله مالک الحجّة و البرهان انتهى

عنایت الهی بآن محبوب و دوستان حقیقی واضح و مشهود است انشاءالله کل فائز شوم بآنچه لدی الوجه محبوب است آن جناب که الحمد لله بثنای حقّ در ایام الهی فائز گشتند جمیع عالم از عهده شکر این فضل اعظم عاجز بوده و هستند انشاءالله نفوس آن اراضی را بنار محبت الهی مشتعل دارید کلهائی که از قلب فارغ ظاهر شود مؤثر بوده و خواهد بود هذا ما سمعت من فم ارادة ربّی المبینّ الحکیم کل را از قبل این خادم فانی تکبیر برسانید و ذکر نمائید ای آقایان امروز روز بزرگ است جهد نمائید تا در این خرابه فانیه آثار باقیه و دیعه گذارید تا فرصت باقی کل باید غنیمت شماریم و بآنچه لایق و سزاوار است مشغول گردیم آنچه الیوم فوت شود کی تدارک شود و که تدارک نماید ینبغی فی هذا الحین ان ینادی الخادم مولی العارفين و مقصود من فی السموات و الأرضین و يقول

یا اله العالم و مقصود الأمم اسألك بالاسم الذی به فتح باب فردوسک الأعلى علی من فی ملکوت الانشاء و به ظهرت الصّیحة بین الأرض و السماء بأن تؤیّد اصفیائک علی ذکرک و ثنائک و تلهمهم ما اردته بعلمک ای ربّ لا تحرّمهم عن بحر رضائک و لا تبعدهم عن مکامن قربک ای ربّ لا تنظر الیهم بما عندهم فانظر الی سماء جودک و غنائک و عجز خلقک و احتیاج عبادک انک انت المقتدر الذی خضع ملکوت القدرة عند ظهوره و بروزه لا اله الا انت المعطى المقتدر العزيز الكريم البهاء علیکم و علی الذین انجذبوا من حلاوة النّداء اذ ارتفع بین الأرض و السماء و علی کلّ مقبل اقبل الی الله اذ اتی بسلطان مبين و الحمد لله ربّ العالمین

خادم

فی ۲۳ ربیع الأول سنة ۱۲۹۸